



REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 14 dhjetor 2018
Nr. ref.:RK 1301/18

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI76/18

Parashtrues

Pjetër Boçi

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, PML. nr. 279/2017, të 26 marsit 2018, dhe Aktvendimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, PN. nr. 462/2018, të 28 majit 2018

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtrues i kërkesës është Pjetër Boçi nga Shëngjini, Republika e Shqipërisë, me vendbanim në Prishtinë (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston:

a) Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme), PML. nr. 279/2017, të 26 marsit 2018, me të cilin i ishte refuzuar si e pabazuar kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, PAKR. nr. 70/17 (në tekstin e mëtejme: Gjykata e Apelit) dhe Aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prizren, P. nr. 206/2015 (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore); dhe

b) Aktvendimin e Gjykatës së Apelit, PN. nr. 462/2018, të 28 majit 2018 me të cilin i ishte refuzuar ankesa ndaj Aktvendimit të Gjykatës Themelore PKRS. nr. 157/2017, për refuzimin e kërkesës për rishikimin e procedurës penale.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimeve të kontestuara, me të cilat parashtruesi i kërkesës pretendon që i janë shkelur të drejtat e garantuara me nenet 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), në lidhje me nenin 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ), si dhe nenin 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të Kushtetutës.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).
5. Më 31 maj 2018, Gjykata Kushtetuese (në tekstin e mëtejme: Gjykata), miratoi në seancën administrative plotësim-ndryshimin e Rregullores së punës, e cila u publikua në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës më 21 qershor 2018 dhe hyri në fuqi 15 (pesëmbëdhjetë) ditë pas publikimit të saj. Rrjedhimisht, gjatë shqyrtimit të kërkesës, Gjykata Kushtetuese i referohet dispozitave juridike të rregullores së re në fuqi.

Procedura në Gjykatë

6. Më 4 qershor 2018, Gjykata pranoi kërkesën e parashtruesit të kërkesës.
7. Më 8 qershor 2018, parashtruesi i kërkesës plotësoi kërkesën me dokumente shtesë.
8. Më 16 qershor 2018, u përfundoi mandati gjyqtarëve: Snezhana Botusharova dhe Almiro Rodrigues. Më 26 qershor 2018, u përfundoi mandati gjyqtarëve: Altay Suroy dhe Ivan Čukalović.

9. Më 9 gusht 2018, Presidenti i Republikës së Kosovës emëroi gjyqtarët e rinj: Bajram Ljatifi, Safet Hoxha, Radomir Laban, Remzije Istrefi-Peci dhe Nexhmi Rexhepi.
10. Më 10 gusht 2018, parashtruesi i kërkesës plotësoi kërkesën me dokumente shtesë.
11. Më 16 gusht 2018, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Safet Hoxha gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Radomir Laban (kryesues), Remzije Istrefi-Peci dhe Nexhmi Rexhepi.
12. Më 14 shtator 2018, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe i kërkoi që të dorëzojë në Gjykatë, autorizimin që dëshmon se përfaqësuesi i cetur në kërkesë është i autorizuar që të përfaqësojë parashtruesin para Gjykatës, dhe vendimet gjyqësore përkitazi me kërkesën e tij për hedhje të aktakuzës të paraqitur në Gjykatën Themelore.
13. Në të njëjtën ditë, Gjykata njoftoi Gjykatën Supreme dhe Gjykatën e Apelit për regjistrimin e kërkesës.
14. Më 20 shtator 2018, parashtruesi i kërkesës dorëzoi në Gjykatë dokumentet e kërkuara nga Gjykata dhe e njoftoi Gjykatën se *"tani në këtë proces nuk kam avokat"*. Parashtruesi gjithashtu e njoftoi Gjykatën për adresën e tij të re.
15. Më 22 nëntor 2018, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.
16. Në të njëjtën ditë, parashtruesi i kërkesës e njoftoi Gjykatën se nuk gjendet më në adresën e mëparshme dhe për këtë paraqiti një adresë të re.

Përmbledhja e fakteve

17. Më 21 maj 2011, Prokuroria e Qarkut në Prizren (në tekstin e mëtejshëm: Prokuroria e Qarkut), me Aktvendimin HP. nr. 119/2011, kishte filluar hetimet kundër parashtruesit të kërkesës dhe disa personave të tjerë, nën dyshimin e arsyeshëm se parashtruesi gjatë kohës sa ai ishte duke punuar si instruktor në autoshkollën "Geni" në Prizren, kishte kryer veprën penale nga nenet 343 [Marrja e Ryshfetit], 332 [Falsifikimi i Dokumenteve], 274 [Krimi i Organizuar] dhe 23 [Bashkëkryerja] të Kodit të Përkohshëm Penal të Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: KPK).
18. Më 12 shtator 2011, Prokurori i Qarkut, me Aktvendim HP. nr. 119/2011, pushoi hetimet ndaj parashtruesit në lidhje me veprat penale, sipas nenit 274 [Krimi i Organizuar] dhe 23 [Bashkëkryerja], me arsyetimin se nuk ekziston dyshimi i arsyeshëm që parashtruesi i kërkesës ka kryer veprat e tilla penale.
19. Më 17 mars 2014, Prokuroria Themelore në Prizren-Departamenti për Krime të Rënda (në tekstin e mëtejshëm: Prokuroria Themelore), me Aktakuzën PP. nr. 3409/11-II, akuzoi parashtruesin e kërkesës, nën dyshimin e bazuar, se ai

kishte kryer veprën penale nga nenet 343 [Marrja e Ryshfetit] dhe 345 [Ushtrimi i Ndikimit] të KPK-së. Përkatësisht, Prokuroria Themelore akuzoi parashtruesin se në cilësinë e tij si instruktor në autoshkollën "Geni" kishte pranuar të holla nga kandidatët për patentë shofer, duke ju premtuar kalimin e testeve përmes ekzaminuesit të Ministrisë së Transportit dhe Telekomunikacionit.

20. Më 27 maj 2014, parashtruesi i kërkesës paraqiti në Gjykatën Themelore kërkesë për hedhjen e Aktakuzës së Prokurorisë Themelore, PP. nr. 3409/11-II, ndër të tjera, duke arsyetuar se, në lidhje me të njëjtat vepra penale më 12 shtator 2011, ishin pushuar hetimet kundër parashtruesit të kërkesës me Aktvendimin HP. nr. 119/2011. Andaj, sipas tij këto hetime nuk mund të rihapeshin.
21. Më 16 korrik 2014, Gjykata Themelore në Prizren (në tekstin e mëtejshëm: Gjykata Themelore), me Aktvendimin P. nr. 66/2014, refuzoi kërkesën e parashtruesit të kërkesës për hedhje të aktakuzës, duke konstatuar se nuk bëhet fjalë për çështje të gjykuar ndaj parashtruesit sepse hetimet ishin mbyllur vetëm për veprën penale krim i organizuar të kryer në bashkëkryerje dhe jo për veprat penale marrje e ryshfetit dhe ushtrim i ndikimit.
22. Më 7 dhjetor 2016, Gjykata Themelore, përmes Aktgjykimit P. nr. 206/2015, shpalli fajtor parashtruesin e kërkesës për kryerjen e veprës penale, sipas nenit 343 [Marrja e Ryshfetit] të KPK-së, dhe e dënoi me dënim me burg prej 7 (shtatë) muajve, ndërsa e liroi nga akuza për veprën penale të paraparë në nenin 345 [Ushtrimi i Ndikimit] të KPK-së.
23. Parashtruesi i kërkesës parashtroi ankesë kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore (P. nr. 206/2015), për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale, shkeljes së ligjit penal, konstatimit jo të plotë dhe të gabuar të gjendjes faktike dhe vendimit mbi sanksionin penal.
24. Ankesë parashtroi edhe Prokuroria Themelore, për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale dhe në lidhje me sanksionin penal për veprën penale për të cilën parashtruesi ishte gjetur fajtor.
25. Më 15 shtator 2017, Gjykata e Apelit, përmes Aktgjykimit (PAKR. nr. 70/17), refuzoi ankesat e Prokurorisë Themelore dhe të parashtruesit të kërkesës dhe vërtetoi aktgjykimin e lartcekur të Gjykatës Themelore (P. nr. 206/2015).
26. Ndërsa, Gjykata e Apelit, sipas detyrës zyrtare ndryshoi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore, përkthazi me veprën penale - ushtrimi i ndikimit, ashtu që refuzoi akuzën pasi kishte arritur parashkrimi absolut.
27. Parashtruesi i kërkesës parashtroi kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë në Gjykatën Supreme kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore (P. nr. 206/2015) dhe Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit (PAKR. nr. 70/17), për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale dhe shkeljes së ligjit penal, duke pretenduar, ndër të tjera, se në bazë të dispozitave të Kodit penal ai

nuk e kishte statusin e “personit zyrtar” ashtu si kishin vendosur Gjykata Themelore dhe ajo e Apelit. Prokuroi i Shtetit me parashtresën KMLP. II. nr. 194/2017, paraqiti përgjigje në kërkesën e parashtruesit duke propozuar që ajo të refuzohet si e pabazuar.

28. Më 26 mars 2018, Gjykata Supreme, përmes Aktgjykimit (P. nr. 279/2015), refuzoi si të pabazuar kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë të parashtruesit të kërkesës kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore (PKR. nr. 540/2011) dhe Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit (PAKR. nr. 70/17).
29. Në një datë të pasaktësuar, parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur kërkesë për rishikimin e procedurës penale në Gjykatën Themelore në lidhje me rastin e tij, duke prezantuar prova shtesë.
30. Më 10 maj 2018, Gjykata Themelore, përmes Aktvendimit PKRS. nr. 157/2017, refuzoi si të pabazuar kërkesën e parashtruesit për rishikimin e procedurës penale.
31. Parashtruesi i kërkesës parashtroi ankesë ndaj Aktvendimit të Gjykatës Themelore (PKRS. nr. 157/2017), për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale, shkeljes së ligjit penal dhe dispozitave të nenit 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut.
32. Më 28 maj 2018, Gjykata e Apelit, përmes Aktvendimit (PN. nr. 462/2018), refuzoi ankesën e parashtruesit kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore (PKRS. nr. 157/2017), si të pabazuar, pasi konsideroi se nuk janë plotësuar kushtet ligjore për rishikimin e procedurës penale.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

33. Parashtruesi i kërkesës pretendon shkelje të të drejtave të tij të garantuara me nenet 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së si dhe shkelje të dispozitave të KPK-së.
34. Parashtruesi i kërkesës thekson se, Prokuroria pasi i pushon hetimet me aktvendim të formës së prerë (PP. nr. 119/2011 të 12 shtatorit 2011), më 17 mars 2014, ngriti aktakuzë “për të njëjtat vepra, për të njëjtat fakte pa asnjë fakt a provë të re, pra pa asnjë bazë ligjore”.
35. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Themelore “në procedurën [ndaj tij] shkel nenin 102 të Kushtetutës”, duke cituar këtë nen të Kushtetutës në kërkesën e tij.
36. Parashtruesi me tej pretendon se gjykatat e rregullta pa bazë ligjore e kanë cilësuar si “person zyrtar”, duke shtuar se “Gjykata Supreme është gjykata që ka pasur edhe një dokument zyrtar të lëshuar [...] me të cilin vërtetohet pastër se vendimi i formës së prerë [në lidhje me dënimin e tij] është i kundërligjshëm dhe se Gjykata Supreme ka për obligim që të komentojë dhe

interpretojë institutet ligjore, mbi bazën e të cilave pa të drejtë jam trajtuar si person zyrtar”.

37. Në lidhje me procedurën për rishikimin e procedurës penale, parashtruesi pretendon se *“Gjykata Themelore nuk ka shqyrtuar dokumentin e lëshuar nga Ministria e Infrastrukturës me kërkesën time, dhe nuk i qaset realisht bazës dhe të drejtës për lejimin e rishikimit të procedurës për t’i dhënë rast vërtetimit të drejtë e të ligjshëm të kësaj çështje”.*
38. Ai po ashtu pohon se njëra nga gjyqtaret që ka marrë pjesë në Kolegjin e Gjykatës së Apelit në lidhje me kërkesën për rishikimin e procedurës, po ashtu ka marrë pjesë në Kolegjin e Gjykatës së Apelit gjatë procedurës për shpalljen fajtor të parashtruesit të kërkesës, andaj ai shtron pyetjen se *“se si mund të pres unë që kjo gjyqtare të pranoj provën e re?”.*
39. Parashtruesi në fund kërkon nga Gjykata, që të konstatojë se gjykatat e rregullta kanë shkelur ligjin penal dhe atë të procedurës penale dhe të drejtat e tij të parashikuara me Kushtetutë, dhe kërkon që lënda e tij të kthehet në rigjykim.

Pranueshmëria e kërkesës

40. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
41. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili parasheh që:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

42. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 49 [Afatet] të Ligjit, i cili parasheh:

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej 4 (katër) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor. [...]”

43. Gjykata i referohet edhe nenit 48 [Saktësimi i kërkesës] të Ligjit, i cili parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojë”.

44. Gjykata po ashtu i referohet paragrafëve (1) (b), (2) dhe 3 (b) të rregullit 39 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës, që parashohin:

“(1) Gjykata mund ta konsiderojë një kërkesë të pranueshme nëse:

[...]

(b) janë shteruar të gjitha mjetet efektive të përcaktuara me Ligj kundër aktgjykimit ose vendimit të kontestuar,
[...]

(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.

(3) Gjykata mund ta konsiderojë një kërkesë të papranueshme nëse ndonjë nga kushtet në vijim është i pranishëm:

[...]

(b) kërkesa nuk është ratione materiae në pajtim me Kushtetutën;

[...]”.

45. Gjykata rikujton se në lidhje me rastin e parashtruesit të kërkesës janë zhvilluar tri procedura:

a) procedura për hedhjen e aktakuzës;

b) procedura penale me të cilën parashtruesi i kërkesës është shpallur fajtor për veprën penale marrje ryshfeti, dhe

c) procedurën për rishikimin e procedurës penale.

46. Prandaj, Gjykata gjatë vlerësimit të pranueshmërisë, këto tri procedurat do t'i trajtojë ndaras.

a) Procedura për hedhjen e aktakuzës

47. Në lidhje me këtë procedurë, parashtruesi i kërkesës pretendon se atij i është ngritur aktakuzë për të njëjtat vepra penale për të cilën janë pushuar hetimet me aktvendim të formës së prerë të Prokurorisë, PP. nr. 119/2011, të 12 shtatorit 2011.

48. Gjykata vëren se ky pretendim i parashtruesit ka qenë objekt shqyrtimi nga Gjykata Themelore pas kërkesës së parashtruesit për hedhjen e aktakuzës. Kjo kërkesë ishte refuzuar nga Gjykata Themelore, me Aktvendimin P. nr. 66/2014, me arsyetimin se aktakuza nuk ishte ngritur në lidhje me veprat penale për të cilat ishin pushuar hetimet, por për vepra të tjera penale.

49. Në lidhje me këtë, pas kërkesës së Gjykatës për të dorëzuar vendimet e gjykatave të rregullta në lidhje me hedhjen e aktakuzës, nuk ka ofruar fakte dhe dëshmi se ai kishte paraqitur ankesë ndaj Aktvendimit P. nr. 66/2014, në Gjykatën e Apelit ashtu si ishte udhëzuar me Aktvendimin e Gjykatës Themelore, P. nr. 66/2014. Gjykata konsideron se parashtruesi nuk i ka

ushtruar mjetet efektive juridike të vëna në dispozicion me ligjet në fuqi, në këtë rast ankesën, në mënyrë që Gjykata e Apelit të vlerësojë pretendimet e tij për shkelje ligjore me rastin e ngritjes së aktakuzës.

50. Rrjedhimisht, Gjykata Kushtetuese, në pajtim me parimin e subsidiaritetit, nuk mund ta vlerësojë këtë çështje pa pasur dëshmi se ka qenë më parë e ngritur dhe vlerësuar në procedurë të rregullt.
51. Parimi i subsidiaritetit kërkon që parashtruesi të shterojë të gjitha mundësitë procedurale në procedurë të rregullt, në mënyrë që të parandalohet shkelja e Kushtetutës apo, nëse ka shkelje, të korrigjohet shkelja e tillë e të drejtave themelore. Përndryshe, parashtruesi i kërkesës është përgjegjës kur rasti i tij shpallet i papranueshëm nga Gjykata Kushtetuese nëse dështon të shfrytëzojë procedurat e rregullta, apo dështon të raportojë shkeljen e Kushtetutës në procedurë të rregullt. Mosshfrytëzimi i kësaj mundësie do të kuptohet si heqje dorë nga e drejta për të kundërshtuar më tej shkeljen dhe për t'u ankuar. (Shih, Aktvendimin në rastin KI139/12, *Besnik Asllani*, Vlerësim i Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, PKL. nr. 111/2012, i 30 nëntorit 2012, paragrafi 45; dhe shih *Selmouni kundër Francës*, [DHM] § 74; *Kudla kundër Polonisë* [DHM] § 152; *Andrashik dhe të tjerët kundër Sllovakisë* [aktvendim]).

b) Procedura penale për shpalljen fajtor të parashtruesit të kërkesës

52. Në lidhje me këtë procedurë, Gjykata konstaton se parashtruesi ka parashtruar kërkesën si palë e autorizuar, i cili konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, PML. nr. 279/2017, të 26 marsit 2018, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu ka sqaruar të drejtat dhe liritë që ai pretendon se i janë shkelur, në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit
53. Megjithatë, Gjykata vëren se pretendimet e parashtruesit për shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë kanë të bëjnë me mënyrën se si gjykatat e rregullta kanë aplikuar KPK-në dhe KPPK-në, në mënyrë specifike se si gjykatat e rregullta e kanë trajtuar parashtruesin e kërkesës si “person zyrtar” në kundërshtim me dispozitat ligjore.
54. Në lidhje me këtë, Gjykata rikujton se Gjykata Supreme, me Aktgjykimin PML. nr. 279/2017, kishte arsyetuar vendimin e saj, duke konstatuar se parashtruesi i kërkesës: *“përveç që ka qenë i punësuar në autoshkollën “Geni” si person zyrtar-instruktor-i autorizuar për përgatitjen e kandidatëve për provim, dhe atë për pjesën praktike dhe teorike, ka qenë i autorizuar edhe për mbajtjen e ligjëratave si atë teorike dhe praktike. Sipas dispozitës së nenit 120, par 2 të KPRK-së personi zyrtar nënkupton:*
[...] 2.2 personi i autorizuar në një organ shtetëror; organizatë biznesi ose ndonjë person tjetër juridik i cili sipas ligjit ose ndonjë dispozite tjetër të nxjerrë në pajtim me ligj ushtron detyra të posaçme;
Nga kjo dispozitë mund të kuptohet se [parashtruesi i kërkesës] ka pasur cilësinë e personit zyrtar, prandaj edhe në këtë drejtim plotësohen të gjitha

elementet e veprës penale që kërkohet me dispozitat e nenit 343, par 1, të KPK-së”.

55. Prandaj, Gjykata vëren se pas kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë, Gjykata Supreme kishte hedhur poshtë pretendimet e tij për shkelje të KPK-së dhe KPPK-së duke mbështetur plotësisht Aktgjykimin e Gjykatës Themelore, respektivisht të Gjykatës së Apelit. Gjykata Supreme i ishte përgjigjur pretendimeve për shkelje të KPK-së dhe KPPK-së, të ngritura nga parashtruesi i kërkesës.
56. Gjykata rikujton se Gjykata Kushtetuese nuk ka juridiksion për të vendosur nëse një parashtrues ka qenë fajtor për kryerjen e veprës penale apo jo. Ajo nuk ka as juridiksion për të vlerësuar nëse gjendja faktike është vërtetuar në mënyrë të drejtë apo për të vlerësuar nëse gjyqtarët e gjykatave të rregullta kanë pasur dëshmi të mjaftueshme për të përcaktuar fajësinë e një parashtruesi të kërkesës. (Shih rastin KI68/17, parashtrues: *Fadil Rashiti*, Gjykata Kushtetuese, Aktvendim për papranueshmëri, i 2 qershorit 2017, para 50).
57. Lidhur me këtë, Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të merret me gabimet e fakteve apo të ligjit (ligjshmëria), që pretendohet të jenë kryer nga Gjykata Supreme apo ndonjë gjykatë tjetër e instancës më të ulët, përveç; nëse dhe për aq sa ajo mund të ketë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria). Gjykata rithekson më tej se nuk është detyrë e saj, sipas Kushtetutës, të veprojë si gjykatë e “shkallës së katërt” në lidhje me vendimet e marra nga gjykatat e rregullta. Roli i gjykatave të rregullta është të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale. (Shih *mutatis mutandis*, rastin, *Akdivar kundër Turqisë*, nr. 21893/93, Aktgjykim i GJEDNJ-së i 16 shtatorit 1996 para. 65, rastin *Khan kundër Mbretërisë së Bashkuar* nr. 35394/97, GJEDNJ, Aktgjykim i 4 tetorit 2000, paragrafi 34; shih gjithashtu rastin KI70/11, parashtrues: *Faik Hima, Magbule Hima dhe Besart Hima*, Gjykata Kushtetuese, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).
58. Gjykata vëren se arsyetimi nga Gjykata Supreme, duke iu referuar pretendimit të parashtruesit të kërkesës për shkelje të ligjit penal dhe të procedurës penale, është i qartë dhe, pas shqyrtimit të të gjitha procedurave, Gjykata gjithashtu konstaton se procedurat në gjykatat e rregullta nuk kanë qenë të padrejta apo arbitrare (Shih, *mutatis mutandis*, rastin *Shub kundër Lituanisë*, nr. 17064/06, GJEDNJ, Vendimi i 30 qershorit 2009).
59. Gjykata rikujton se fakti i thjeshtë që parashtruesi i kërkesës nuk është e kënaqur me rezultatin e vendimeve të gjykatave të rregullta apo përmendja e neneve të Kushtetutës nuk është e mjaftueshme për të ndërtuar një pretendim për shkelje kushtetuese. Kur pretendohen shkelje të tilla të Kushtetutës, parashtruesja e kërkesës duhet të sigurojë pretendime të arsyetuara dhe argumente bindëse (shih, Aktvendimin për papranueshmëri i 10 shkurtit 2015, *Abdullah Bajqinca*, KI136/14, paragrafi 33).

60. Lidhur me pretendimin e parashtruesit të kërkesës për shkelje të nenit 102 [Parimet e Përgjithshme] të Kushtetutës, Gjykata rikujton se është parim i përgjithshëm se nenet e Kushtetutës të cilat drejtpërdrejtë nuk rregullojnë të drejtat e njeriut nuk kanë efekt të pavarur, pasi efekti i tyre vlen vetëm për “*gëzimin e të drejtave dhe lirive*” që garantohen me dispozitat e Kapitullit II dhe III të Kushtetutës. Prandaj, ky nen në mënyrë të pavarur nuk mund të zbatohet nëse faktet e çështjes nuk bien në fushën e veprimit të paktën të njëres ose më shumë dispozitave të Kushtetutës që kanë të bëjnë me “*gëzimin e të drejtave dhe lirive të njeriut*” (shih, *inter alia*, E.B. kundër Francës [GC], par. 47, Aktgjykimi i 22 janarit 2008; Vallianatos dhe të tjerët kundër Greqisë, par. 72, Aktgjykimi i GJEDNJ-së, i 7 shtatorit 2013; gjithashtu rastin KI67/16, parashtrues i kërkesës Lumturije Voca, Aktvendimi për papranueshmëri, i 23 janarit 2017, par. 128).
61. Rrjedhimisht, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës nuk ka mbështetur pretendimin e tij për shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës lidhur me nenin 6 të KEDNJ-së, si dhe nenin 102 të Kushtetutës gjatë procedurës me të cilën ai është shpallur fajtor për veprën penale – marrje ryshfeti.
- rKërkesa për rishikimin e procedurës penale**
c) Kërkesa për rishikimin e procedurës penale
62. Sa i përket kërkesës për rishikimin e procedurës penale, parashtruesi ka parashtruar kërkesën si palë e autorizuar, i cili konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës, PN. nr. 462/2018, të 28 majit 2018, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu ka sqaruar të drejtat dhe liritë që ai pretendon se i janë shkelur, në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit.
63. Në lidhje me këtë procedurë, parashtruesi pretendon se gjykatat e rregullta nuk kanë shqyrtuar dokumentin e lëshuar nga Ministria e Infrastrukturës dhe nuk kanë lejuar rishikim të procedurës në rastin e parashtruesit edhe pse ishin plotësuar kushtet ligjore për një gjë të tillë. Gjithashtu, ai konteston edhe përbërjen e Kolegjit të Gjykatës së Apelit që ka vendosur për rishikimin e procedurës penale ndaj parashtruesit pasi sipas tij, njëra nga gjyqtaret që ka marrë pjesë në Kolegjin e Gjykatës së Apelit gjatë procedurës penale ishte gjithashtu anëtare e Kolegjit të Gjykatës së Apelit në lidhje me kërkesën për rishikimin e procedurës.
64. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se vendimi i fundit lidhur me kërkesën e parashtruesit për rishikimin e procedurës penale është Aktvendimi i Gjykatës së Apelit, PN. nr. 462/2018, i 28 majit 2018, me të cilin ishte refuzuar kërkesa e parashtruesit për rishikimin e procedurës penale kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore, PKR. nr. 157/2017, i 10 majit 2018.
65. Gjykata vëren se në këtë procedurë, gjykatat e rregullta vendosin vetëm lidhur me përmbushjen e kërkesave procedurale për rishikimin e procedurës penale dhe jo për meritat e rastit.

66. Gjkata gjithashtu përsëritë se në pajtim me nenin 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës “*Të drejtat njeriut dhe liritë themelore të garantuara me këtë Kushtetutë, interpretohen në harmoni me vendimet gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut*”.
67. Sa i përket pretendimit të parashtruesit të kërkesës për shkelje të së drejtës së tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, Gjykata, duke iu referuar praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së dhe praktikës gjyqësore të saj, përsëritë se neni 31 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së nuk zbatohen në kërkesat për rishikimin ose përsëritjen e procedurës. (Shih, në mënyrë analoge rastet e Gjykatës Kushtetuese: KIO7/17/15, *Pashk Mirashi*, Aktvendim për papranueshmëri, i 12 qershorit 2017, paragrafi 64; KI80/15, 81/15 dhe 82/15, *Rrahim Hoxha*, Aktvendim për papranueshmëri, i 27 dhjetorit 2016, paragrafi 31, shih gjithashtu rastet e GJEDNJ-se, *inter alia*, *Dowsett kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 8559/08, Aktvendim për papranueshmëri i 4 janarit 2011, *Sablon kundër Belgjikës*, nr. 36445/97, Aktgjykim i 10 prillit 2001, paragrafi 86).
68. Për më tepër, Gjykata rikujton praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së e cila konstaton se neni 6 nuk zbatohet në procedurat për rishikimin e ndonjë rasti sepse një person dënim i të cilit është bërë i plotfuqishëm dhe i cili bën kërkesë për rishikimin e rastit të tij nuk është “akuzuar për vepër penale” brenda kuptimit të atij neni (shih rastet e GJEDNJ *Franz Fischer kundër Austrisë*, nr. 27569/02, Aktvendim për papranueshmëri, i 6 majit 2003).
69. Gjykata thekson se pajtueshmëria *ratione materiae* e kërkesës me Kushtetutën rrjedh nga juridiksioni material i Gjykatës. E drejta në të cilën thirret parashtruesi i kërkesës duhet të mbrohet me Kushtetutë, në mënyrë që një ankesë kushtetuese të jetë në pajtim *ratione materiae* me Kushtetutën. Megjithatë, Kushtetuta nuk i garanton parashtruesit të kërkesës të drejtën për rishikim dhe përsëritje të procedurës (shih në mënyrë analoge rastet e Gjykatës Kushtetuese: KIO7/17/15, *Pashk Mirashi*, Aktvendim për papranueshmëri, i 12 qershorit 2017, paragrafi 66; KI80/15, 81/15 dhe 82/15, *Rrahim Hoxha*, Aktvendim për papranueshmëri, i 27 dhjetorit 2016, paragrafi 33).
70. Prandaj, Gjykata konsideron se ankesat e parashtruesit lidhur me refuzimin nga gjykatat e rregullta për të rishikuar procedurën penale nuk janë *ratione materiae* në pajtim me nenin 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.

Përfundim

71. Gjykata në pajtim me nenin 47 dhe 48 të Ligjit dhe me rregullin 39 (1) (b), (2) dhe (3) (b) të Rregullores së punës, konstaton se kërkesa e parashtruesit:
- (i) në lidhje me pretendimin se në rastin e tij janë pushuar hetimet dhe rrjedhimisht është ngritur aktakuzë pa bazë ligjore, nuk janë shterur mjetet juridike të parapara me ligj;

(ii) në lidhje me pretendimin e parashtruesit se në procedurë penale nuk janë aplikuar drejtë dispozitat në lidhje me definicionin e "personin zyrtar", parashtruesi i kërkesës nuk e ka mbështetur në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij për shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë; dhe,

(iii) sa i përket pretendimit të parashtruesit të kërkesës lidhur me rishikimin e procedurës penale kërkesa nuk është *ratione materiae* në pajtim me Kushtetutën.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 dhe 48 të Ligjit dhe në pajtim me rregullin 39 (1) (b), (2) dhe (3) (b) të Rregullores së punës, me 22 nëntor 2018, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Safet Hoxha



Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi